

“ಗ್ರಾನಿ, ಗ್ರಾಂಡ್ಸ್” ಎಂದರೇ ಹೊರತಾಗಿ ಹತ್ತಿರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿ ಚಿಗುರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳು ಕಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅಳಿಯನ ಬಣ್ಣ ಬಯಲಾಯಿತು. ಸಭ್ಯನಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದವ ನಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬಾರ್ ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಮಯಕಾರಕವಾಗಿ ವಿಸ್ಮಯಕಾರಕವಾಗಿ ದಂಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸುನಿತಾ, “ಇದೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಮನ್ನು, ಎಲ್ಲಾ ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ” ಎಂದು ತಾನೂ ಒಂದು ಪೆನ್ ಹಿಡಿದಳು. ದಂಗು ಬಡೆದವರು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಯ ಬೇಕಾಯಿತು. ಮೆತ್ತಗೆ ಮಾಂಸಾಹಾರವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. “ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಭಾಳ ರೂಢಿಯಾಗೇದ. ಭಾಳ ದಿವ್ವ ಬಿಡ್ತಿಕ್ಕೆ ಆಗೂದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನಕ್ಕಳು ಸುನಿತಾ. ಹೊರಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಪಾದರಿಗಿಂತ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೇದಾರಿಗೆ ಹೇಸಿಗೆ, ಸಂಕಟ. “ನನಗೆ ಬ್ಯಾರೇ ಭಾಂಡಿ ಕೊಡವಾ. ನಾ ಬ್ಯಾರೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಡೇನಿ” ಎಂದು ಬೇರೆಯೇ ಬೇಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮುಂದೆ ಅವಳು ವಿಶೇಷ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವರು ವಾಸನೆ ತಡೆಯುತ್ತ ಮುಜುಗರದಿಂದಲೇ ತುತ್ತ ನುಂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಬಂಧ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆನಿಸಿತವರಿಗೆ. ತಾವು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಸುನಿತಾಳಿಗೂ ಇಂದಿನ ಸುನಿತಾಳಿಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರವಿತ್ತು. ಈಗವಳು ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಯಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲೂ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಅಪ್ಪಟ ವಿದೇಶೀಯಳಾಗಿದ್ದಳು. ಬದಲಾವಣೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಇರಿಸು ಮುರಿಸಾಗಿತ್ತು.

ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂತು — “ಅನಿ ಹಿಂಗಂತಾಳ...” ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು. ಸುನಿತಾ, “ದೇವರು ನನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಾನ. ನಿಮ್ಮ ಜೋಡಿ ನಾನೂ ಅಕ್ಕಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತಿರೋಣಿ. ಆದ್ರೆ ಆ ಮನಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ಇದ್ದದ್ದು, ಆದಿ ಬೆಳದದ್ದು. ಅಕ್ಕಿಗೊಬ್ಬಾಕ್ಕಿಗೇ ಕೊಟ್ಟ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ನೀವು ಬರೇ ಅಕ್ಕಿ ಕೊಟ್ಟಿಂಗ. ಅದೂ ದೇವ ಸಲವಾಗಿ ನೀವು ಅಕ್ಕಿ ಮನಿ ಕೊಡೋದು ನನಗೆ ಸಮಾ ಕಾಣಿಸಾಂಗಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದ್ಲಿ ಜಪಾ ಮಾಡ್ತಿ. ತಪಾ, ಮಾನಸಪೂಜಾ, ಭಜನಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬ್ಯಾರೇ ವಿಧಾನ ಅವ. ಯಾಕ... ನಾ ಹಿರೇ ಮಗಳು ಏನೂ ಅಲ್ಲೇನು?” ಎನ್ನುವಾಗಲೇ ಬಂದ ಸುಧೀರ, “ನಿಮ್ಮ ದೇವರ್ ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನ ಪೂಜಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಮಯ ಹಿಡಿದೇ ನುಡಿದ. “ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ” ಎಂದ ಶ್ರೀಪಾದರು ಕೆನ್ನೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು, “ನೀವು ಇರ್ಲಿ ಬಿಡಿ. ನಾವು ಅಲ್ಲೇ ಏನರ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಮಾಡತೇವಿ” ಎಂದರು. ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯದೇ ಭಾರವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸಾದರು. ವಿದೇಶ ಪರ್ವ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಅಕ್ಕನ ಮನೋಗತವನ್ನು ತಂಗಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಮುಖ ಬಿಗಿದಿತ್ತು. ಮುಂದೆ... ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಗದಗಿಗೆ ಮರಳಿದರು.

‘ಇದಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾರೇ ಏನರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು’ ಎಂದುಕೊಂಡ ಶ್ರೀಪಾದರು ಪತ್ನೀಸಮೇತರಾಗಿ ಗಾಣಿಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪುನೀತರಾದರು. ‘ನೀನ ದಾರಿ ತೋರಿಸ್ತೇಕಪಾ ದತ್ತಪ್ಪಾ. ನಾ ಯೇಕಶ್ಚಿತ್ ಮನಷಾ. ಏನ ಮಾಡೇನು?’ ಎನ್ನುತ್ತ ಹನಿಗಣ್ಣಾದರು. ಆತ್ಮೀಯರಾಗಿದ್ದ ಭೀಮಭಟ್ಟರಲ್ಲೇ ಇಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದ ಸಾಖರಭಾತನ್ನು ಮಾಧುಕರಿ(ಭಿಕ್ಷೆ) ಹಾಕಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, “ನೀವ ನಮ್ಮ ದತ್ತಪ್ಪನು ಇಟ್ಟಿಗೊಂಡು ಪೂಜಿ ಮಾಡ್ತಿ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಭೀಮಭಟ್ಟರು “ಇಲ್ಲೆ ಬರಿ ಶ್ರೀಪಾದರಾವಾ” ಎನ್ನುತ್ತ ತಮ್ಮ ದೇವರ ಮನೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ದತ್ತಪ್ಪನ ಮೂರ್ತಿಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ದೇವರಿಂದ ದೇವರ ಮನೆ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿತ್ತು.